

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Šimáčkové a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **JUDr. J. V.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, zastoupené JUDr. Janem Sykou, advokátem se sídlem Školská 12, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2008, sp. zn. K 13/04, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2013, č. j. 9 Ca 84/2009 - 69,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“). Tímto usnesením městský soud zamítl stěžovatelův návrh ze dne 10. 12. 2012 na vydání opravného usnesení, jímž by ve svém rozsudku ze dne 29. 6. 2012 č. j. 9 Ca 84/2009-53 opravil stěžovatelovy identifikační údaje.

V kasační stížnosti proti tomuto usnesení stěžovatel namítá, že městský soud jej ve výše citovaném rozsudku označil nesprávně a zaměnitelně jako „*JUDr. J. V., bytem M. 54, B. B., S. r.*“. Podle názoru stěžovatele není z tohoto označení zřejmé, zda je míněn stěžovatel jako fyzická osoba – podnikatel, jako advokát zapsaný v seznamu advokátů vedených Českou advokátní komorou, či jako advokát zapsaný v seznamu advokátů vedených Slovenskou advokátní komorou. Nadto může dojít též k záměně se stěžovatelovým synem jako fyzickou osobou – podnikatelem téhož jména.

Nejvyšší správní soud musel v první řadě uvážit, zda je kasační stížnost přípustná. Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je nepřípustná kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

Ve svém usnesení ze dne 14. 2. 2012 č. j. 2 As 13/2012-14 dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že mezi rozhodnutí, kterými se pouze upravuje vedení řízení, je třeba počítat též usnesení, jímž se zamítá návrh na opravu chyb v psaní a počtech či jiných zjevných nesprávnostech. Nosné důvody citovaného usnesení lze stručně shrnout tak, že pokud nesprávnosti v rozhodnutí, jehož oprava se navrhuje, mohou mít dopad do právní sféry účastníka řízení, v němž bylo toto rozhodnutí vydáno, má tento účastník podat kasační stížnost

přímo proti vadnému rozhodnutí. Tento závěr podporuje i znění § 106 odst. 2 s. ř. s., dle něhož kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Nejvyšší správní soud dále v citovaném usnesení dovodil ze znění ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s., že účastník řízení může podat návrh na opravu zjevných nesprávností, nicméně v případě, že rozhodnutí chyby neobsahuje, není třeba usnesení, které tuto skutečnost konstatuje, nazývat usnesením opravným (neboť nic neopravuje). Usnesení označené jako opravné má tedy soud vydat jen tehdy, pokud návrhu účastníka na opravu chyb v psaní a počtech či jiných zjevných nesprávností vyhovuje, v opačném případě vydává usnesení zamítavé. Ani formální pochybení soudu prvního stupně, pokud jde o označení usnesení, však nemůže založit přípustnost kasační stížnosti ve věci.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že jeho dříve přijaté závěry jsou plně aplikovatelné i na nyní posuzovanou věc. Na tom nic nemění ani to, že v daném případě městský soud ve svém usnesení stěžovatele nesprávně poučil o tom, že má možnost podat proti němu kasační stížnost. Samotné zamítnutí návrhu na opravu zjevných nesprávností se práv stěžovatele nemohlo nikterak dotknout. Je jen těžko představitelné, že by mohlo žalobou napadené rozhodnutí České advokátní komory, kterým bylo stěžovateli jako advokátu zapsanému u této komory uloženo kárné opatření ve formě napomenutí, mít jakékoliv právní účinky vůči stěžovateli jako advokátovi zapsanému v seznamu vedeném Slovenskou advokátní komorou, či v jeho soukromém životě fyzické osoby – nepodnikatele. Taktéž záměna s osobou stěžovatelova syna jako adresáta rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2012 č. j. 9 Ca 84/2009 - 53 je prakticky nemožná, neboť syn sám advokátem zapsaným v seznamu České advokátní komory není (nebo alespoň stěžovatel nic takového v kasační stížnosti netvrdí). Nejvyšší správní soud tak neshledává prostor ani důvod se od svých dříve vyslovených závěrů ohledně přípustnosti kasační stížnosti odklonit.

Na základě uvedeného proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s jako nepřipustnou odmítl.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2013

JUDr. Kateřina Šimáčková
předsedkyně senátu